

193
 concupiscentiā ⁊ addebat p̄uaricationē p̄cipiendo ea
 que non possunt impleri sine gr̄a. q̄ tpe legis veteris sic
 tpe euangelij non abundabāt. ideo l̄ra. i. ipsa lex mo-
 sayca occasionaliter occidere dicebat. qz ille ē intelle-
 ctus auctoritatis apli. Tertia pp̄ō ē hec **L**ex mosay-
 ca multipliciter differt ab euangelica. Hanc mgr̄ m̄-
 sinuans asserit triplicē differentiā legis antique ⁊ no-
 ue. quarū p̄ma ē. q̄ in antiqua lege tm̄ p̄mittebant tē-
 poralia ⁊ terrena. In euangelio autē terrena ⁊ celestia
 Secunda ē. qz sacramenta veteris legis tm̄ significa-
 bant gr̄am. sacramenta vero noue legis ⁊ significant
 ⁊ iustificant. scz p̄ferendo gratiā. Tertia ē. q̄ in vete-
 ri lege fuerunt quedā cerimonialia. ⁊ in noua n̄ sunt.
 licet p̄cepta moralia sunt eadem utrobiz. Et sic impo-
 nit magister finem huic tertio libro. ⁊ cetera.

Explicit liber tertius conclusionū sententiarū

Incipit liber quartus conclusionū sententiarū.

Sequitur distinctio prima.

Circa quartū librum sententiarū Sa-
 maritanus q̄dam. In p̄cedentib⁹ li-
 bris mgr̄ determinauit de reb⁹. Hic
 vero in h̄arto determinat de signis
 sacramentalibus. Et diuidit iste liber
 in duas partes p̄ncipaliter. Primo em̄ determinat de
 sacramentis. Secundo de resurrectōe ⁊ de gloria re-
 surgentiū. ⁊ hoc in p̄ncipio. t̄m. distinctōis q̄ incipit
 ibi. Postremo de conditōe resurrectōis. Prima pars
 adhuc diuidit in duas. In p̄ma determinat de sac̄mētis

r. K. j.